

[Bording.]

de 100 000 t og at de tillige faar Del i det indførte Korn. Det er det mindste.

Hans Pinstrup: Der har for mig været noget vist nedslaaende i at høre det ærede Medlem Hr. Bording i Dag istemme en helt anden Tone, end han gjorde i de Aar, da han sad som Landbrugsminister og havde Ansvaret for denne Lovgivning. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Udtalelser før, kloge og forstandige som de var, fritager mig for at komme nærmere ind paa de af det ærede Medlem Hr. Bording rejste Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Opfattelse er saa afgjort rigtig, nemlig at det er klogere og sikrere at have den store Tildeling til Husmandsbrugene, 100 000 t, fremfor Bestemmelser, der i Tilfælde af Import kunde komme det mindre Landbrug til gode. Og at gennemføre Bestemmelser, hvorefter de baade faar den store Tildeling efter Kornordningen og samtidig det importerede Korn, ligger vist noget ud over det, som maa siges at være rimeligt under Hensyn til Landets Forhold i sin Helhed.

Naar der er Tale om Frihandelskorn, vil jeg gerne sige, at efter min Opfattelse er det rigtigt og klogt, naar Ordningen er saadan, at en Landbruger, der har opfyldt sin Afleveringspligt, maa have fri Raadighed over Resten af sin Avl. Det er klogt af Hensyn til selve Kornordningen, og det er ogsaa rigtigt, fordi det afgjort vil give den bedste Anvendelse af det overskydende Kvantum Korn. Tilmed er det et Forhold, der kun er et indre Spørgsmaal for Landbruget som saadant.

Hovedformaalet med Loven er gennem 6 vanskelige Krigsjaar naaet, og det vil utvivlsomt være rigtigt, at Linien fortsættes den Tid, en saadan Lovgivning endnu er nødvendig. Det vil jeg haabe ogsaa bliver Resultatet af Forhandlingerne om denne Lovgivning.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som talte om at oparbejde en beskeden Kornreserve, at det kunde der maaske i Begyndelsen af Krigen eller under de allervanskeligste Afspærringsforhold have været noget i, og jeg tror ogsaa, man paa et vist Tidspunkt har været inde paa det. Men jeg synes ikke, Tidspunktet er inde til det nu. Det synes mig at være lovlig sent at ville begynde paa det nu, da der forsøges Afvikling, da Tiderne i Virkeligheden er saadan, at vi

alle sammen higer efter en Afvikling af Krigstidens Restriktioner.

I Anledning af den stadige Talen om Frihandelskornpriserne minder jeg om, at de har, som jeg nævnte før, reguleret sig selv. Det ærede Medlem Hr. Bording gav mig Medhold i den Betragtning og sagde, hvad jeg kan underskrive, at naar kun Landbruget er Køber af dette Frihandelskorn, regulerer Prisen naturligvis sig selv. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at det er de gode Landbrug med Avlsbesætninger, som har været i Stand til at købe dette Frihandelskorn. Desuden gør jeg opmærksom paa — det vil ogsaa kunne bekræftes af dem, der kender til Tingene —, at Mængden af Frihandelskorn har været meget mindre, end man i Almindelighed tror, naar man hører saa megen Tale om det.

For øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bording, at jeg synes, det er lidt stærkt, naar han nu rejser Krav om, at eventuelt importeret Korn skal gaa til Husmandsbrugene. Der har været Enighed om i de Kornordninger, som det ærede Medlem gennemførte som Landbrugsminister, og der er Enighed om ogsaa ved denne Kornordning, at Husmandsbrugene kan ikke undvære den Million Tønder. Vi har ikke fra vor Side ønsket, at man skulde gøre Vanskelighederne større for Husmandsbruget, end Krigen og Afspærringen førte med sig, og jeg synes, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen som den specielle Repræsentant for disse Brug sagde det, der netop var at sige i denne Henseende, og sagde det paa en overordentlig pæn Maade.

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Bording spænder Buen for højt. Det ærede Medlem er opmærksom paa og tager det naturligvis som en Selvfølge, at Oliekagerne fordeles uden Hensyn til Kornaflevering. Jeg synes ogsaa, de skal fordeles under Hensyn til Besætningerne. Men det ærede Medlem Hr. Bording ved udmærket godt, at de mange Forbeholdere, der findes rundt om, ikke mindst blandt de større Brug, men i det hele taget blandt de kornafleverende, som Høsten paa en eller anden Maade gaar lidt imod, har i Sandhed ikke for meget til Foderbrug til deres Besætninger. Jeg har virkelig den Tiltro til det ærede Medlem Hr. Bording, at han som Landbrugsminister i sin Tid gerne havde givet mere — det har jo været diskuteret mange Gange —, men man turde ikke gøre det. Naar Forholdet saa er det, at man ikke forbeholder eventuelt indførte Oliekager for